

РЕШЕНИЕ

№ 118

гр. Варна, 22.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ВАРНА, II СЪСТАВ, в публично заседание на четиринадесети юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Диана В. Джамбазова

Членове: Росица Сл. Станчева
Юлия Р. Бажлекова

при участието на секретаря Юлия П. Калчева
като разгледа докладваното от Росица Сл. Станчева Въззивно гражданско дело № 20233000500135 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.258 и сл. ГПК

Образувано е по жалба на Комисията за противодействие на корупцията и отнемане на незаконно придобито имущество /КПКОНПИ, Комисията/, чрез процесуален представител старши инспектор М.Г. против решение № 2/05.01.2023г. по гр.д. № 199/2021г. на ОС – Силистра, поправено по реда на чл.247 ГПК с решение № 42/22.02.2023г.

С обжалваното решение първоинстанционният съд е отхвърлил предявените от КПКОНПИ против Н. С. А. и Н. Р. Р. искове с правно основание чл.153 ЗПКОНПИ за отнемане в полза на държавата на подробно описано имущество на обща стойност 128 414.32 лева /погрешно посочен в решението сбор в размер на 133 579.49 лева/.

Наведените в жалбата оплаквания са за неправилност на обжалвания съдебен акт като постановен в противоречие с материалния закон и установеното от доказателствата. Оспорват се направените от съда изчисления и изводи относно реализираните от ответниците доходи с доказан законен произход, в частност относно размера на получените доходи от „Коко 2006“ ЕООД, включването като законни доходи на получени суми от участие в хазартни игри и получени суми от трети лица, както и крайния извод за несъответствие под изискуемия се законов минимум. Отправеното до настоящата инстанция искане е за отмяна на съдебния акт и уважаване на

предявените искове.

В с.з., чрез процесуален представител въззивната жалба се поддържа.

В срока по чл.263 ГПК въззиваемите Н. С. А. и Н. Р. Р. са депозирали писмен отговор, с който оспорват жалбата като неоснователна. С подадено чрез процесуален представител писмено становище поддържат искането си за потвърждаване на решението като правилно и законосъобразно. Претендират присъждане на адвокатско възнаграждение по чл.38 ЗАдв.

Обжалваното решение е валидно и допустимо.

ОС - Силистра се е произнесъл по предявени искове с правно основание чл.153 ЗПКОНПИ.

В подаденото въз основа на Решение № 1755/23.06.2021г. на КПКОНПИ мотивирано искане до съда са изложени твърдения, че по повод уведомление на Окръжна прокуратура – Силистра с рег.№ 702/2019/14.01.2020г. за повдигнати обвинения срещу Н. С. А. за извършено от нея престъпление по чл.255, ал.1, т.1 НК, попадащо в обхвата на чл.108, ал.1, т.18 ЗПКОНПИ, Комисията е образувала проверка за установяване на значително несъответствие в имуществото на лицето. Твърди се, че в хода на същата е установено придобиването на имущество от нея и от съжителстващият на семейни начала Н. Р. Р., несъответно на реализирания от тях доход, като несъответствието е значително по см. на §1, т.3 ДР на ЗПКОНПИ и за придобиването на което не е установен законен източник. Наведени са фактически твърдения относно извършените от ответниците придобивни и разпоредителни сделки, проследено е движението на банковите им сметки, получени суми чрез преводи от трети лица, данъчна и осигурителна информация, задгранични пътувания. Наведени са подробни твърдения за кои от придобиванията, съответно вноски и получени суми се приема, че е налице признат законен доход, респ. трансформация на имущество. Въз основа на направения в искането икономически анализ относно придобитото имущество, признати доходи и направените обичайни и извънредни разходи се твърди, че е налице несъответствие между нетния доход и имущество, което за целия проверяван период е в размер на 170 987.25 лева - значително по см. на чл.107, ал.2 вр. §1, т.3 ДР на ЗПКОНПИ и съставляващо основание за отнемане на незаконно придобитото от проверяваните лица имущество. С оглед на тези твърдения е отправено искането за отнемане в полза на Държавата на следното имущество:

На основание чл.142, ал.2, т.1 във вр. с чл.141 и чл.149 от ЗПКОНПИ от Н. С. А., ЕГН ***:**

- товарен автомобил, марка „Фиат“, модел „Дукато“, рег. № СС 2208 АН, дата на първа регистрация 14.10.1999 г., рама № ZFA23000005748653, двигател № 81404322002841783.

На основание чл.142, ал.2, т.5 във вр. с чл.141 и чл.149 от ЗПКОНПИ от Н. Р. Р., ЕГН ***:**

- лек автомобил марка „Фолксваген“, модел „Пасат“, рег. № СС 2449 АТ, дата на първа регистрация 02.10.1997г., рама № WVWZZZ3BZWP029544, двигател № AHL058773.

На основание чл.151 във вр. с чл.142, ал.2, т.1 във вр. с чл.141 и чл.149 от ЗПКОНПИ от Н. С. А., ЕГН *** в размер на 120 614.32 лв.:**

- сума общо в размер на 6 900 лв., представляващи внесени през 2011г. суми по разплащателна сметка в лева № BG 09 BPBI 7115 40 56161** в „Юробанк България“ АД, с титуляр Н. С. А., нетрансферирани по други банкови сметки и непреобразувани в друго имущество;

- сума общо в размер на 13 350 лв., представляващи внесени през 2012 г. суми по разплащателна сметка в лева № BG 09 BPBI 7115 40 56161** в „Юробанк България“ АД, с титуляр Н. С. А., нетрансферирани по други банкови сметки и непреобразувани в друго имущество;

- сума общо в размер на 5 050 лв., представляващи внесени през 2013 г. суми по разплащателна сметка в лева № BG 09 BPBI 7115 40 56161** в „Юробанк България“ АД, с титуляр Н. С. А., нетрансферирани по други банкови сметки и непреобразувани в друго имущество;

- сума общо в размер на 17 000 лв., представляващи внесени през 2014 г. суми по разплащателна сметка в лева № BG 09 BPBI 7115 40 56161** в „Юробанк България“ АД, с титуляр Н. С. А., нетрансферирани по други банкови сметки и непреобразувани в друго имущество;

- сума общо в размер на 30 000 лв., представляващи внесени през 2014 г. суми по разплащателна сметка в лева № BG 02 BPBI 7115 20 56161** в „Юробанк България“ АД, с титуляр Н. С. А., нетрансферирани по други банкови сметки и непреобразувани в друго имущество;

- сума общо в размер на 48 314,32 лв., представляваща получени парични преводи от трети лица чрез системи за бързи разплащания, непреобразувани в друго имущество.

На основание чл.151 във вр. чл.142, ал.2, т.5 във вр. с чл.141 и чл.149 от ЗПКОНПИ от Н. Р. Р., ЕГН ***:**

- сума общо в размер на 2 200.09 лв., представляваща внесени по разплащателна сметка № BG 52 BPBI 71154056126101 в „Юробанк България“ АД, с титуляр Н. Р. Р., нетрансферирани по други банкови сметки и непреобразувани в друго имущество;

- сума общо в размер на 2 965.08 лв., представляваща погасителни вноски по кредит през 2019г. към „БНП Париба Пърсънъл Файненс С.А.“, клон България.

В срока по чл.131 ГПК исковете са оспорени като недопустими, евентуално като неоснователни. Твърдят, че с оглед приетото с влязлата в сила присъда по воденото наказателно дело срещу Н. А., че получените и недекларирани от нея суми съставляват дарения, не е налице изискуемото се

несъответствие между доход и придобито имущество. Оспорват твърденията за отрицателен нетен доход, твърденията от комисията придобивни цени на МПС, разходите за издръжка, както и твърденията, че получените от тях суми съставляват незаконен доход. Сочи се, че в приходната част на анализа, направен от ищцовата страна не са включени получените печалби от хазартни игри, както и изплатени суми от „Коко-2006“ и „Глобус 6“ ЕООД.

Претендираните за отнемане от Н. Р. Р. суми не са включени в доклада по делото и по отношение на тях липсва произнасяне от първоинстанционния съд, както в мотивите на решението, така и диспозитива. В същото време във въззивната жалба не са наведени оплаквания, които да бъдат квалифицирани като искане по см. на чл.250 ГПК, респ. не е предявено такова и пред компетентния първоинстанционен съд, поради което и тази част от исковата претенция не е предмет на настоящото производство.

По съществото на спора, съобразно така очертаните предметни предели на обжалваното решение, въз основа на наведените в жалбата оплаквания, становищата на страните, събраните по делото доказателства и приложимия закон, съдът намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Между страните не е спорно, а това е видно и от ангажираните по делото писмени доказателства, че по повод постъпило уведомление от Окръжна прокуратура - Силистра с вх. № УВКПКОНПИ-10/20.01.2020г. за повдигнати против въззиваемата Н. С. А. обвинения за извършено от нея престъпление по чл.255, ал.1, т.1 НК /избягване установяване и плащане на данъчни задължения в големи размери/, с Протокол № ТД04ВА/УВ-861/23.01.2020г. Комисията е образувала проверка за установяване на значително несъответствие в имуществото на същата. С присъда № 10/24.06.2020г. на ОС – Силистра по НОХД № 42/2020г. Н. А. е призната за виновна в това, че в периода от 03.04.2010г. – 13.09.2018г., в с.Кайнарджа, в условията на продължавано престъпление е избегнала установяването и плащането на данъчни задължения в големи размери – 6 566.66 лева, като не е подала в срок годишни данъчни декларации за получени в този период от нея 281 бр. дарения от различни лица на обща стойност 131 333.20 лева - престъпление по чл.255, ал.1, т.1 вр. чл.26, ал.1 от НК.

Посоченото престъпление попада в обхвата на чл.108, ал.1, т.18 от ЗПКОНПИ.

В хода на проверката по ЗПКОНПИ е извършено обследване на имущественото състояние /придобито имущество, получени парични средства, банкова и осигурителна информация, направени разходи/ за периода 23.01.2010г. – 23.01.2020г., съответен на предвидения 10-годишен период по см. на чл.112, ал.3 ЗПКОНПИ, както на проверяваното лице, така и на съжителстващият с нея на семейни начала Н. Р. Р. и родените от това съжителство непълнолетни към проверявания период деца, както и деца на въззиваемата от друга връзка. Въз основа на изготвения при проверката

доклад на директора на съответната ТД на КПКОНПИ, с решение № 821/31.03.2021г. Комисията е образувала производство за отнемане в полза на държавата на незаконно придобито имущество, като след изпълнение на процедурата по чл.136 ЗПКОНПИ е взето и решението за предявяване на настоящите искиове.

Основните спорни въпроси пред настоящата инстанция са относно това дали е изискуемото се от закона несъответствие по см. на §1, т.3 от ДР на ЗПКОНПИ, обуславящо възникването на правото на държавата чрез КПКОНПИ да иска отнемане на придобитото от въззиваемите имущество, за което същите не са установили законен източник на средствата и в тази връзка какво се включва в понятието „имущество“ съгласно легалната дефиниция на § 1, т.4 от закона, в частност съставляват ли имущество, участват ли в преценката за наличието на несъответствие и подлежат ли на отнемане получените от въззиваемите парични средства, които не са налични в края на проверявания период и равностойността на придобито, но отчуждено имущество, кои от получените от въззиваемите суми са такива със законен произход и като такива следва да участват в анализа на получените от тях доходи.

Към настоящия момент въпросите относно това представляват ли "имущество" по см. на §1, т.4 от ЗР на ЗПКОНПИ и участват ли в определяне размера на несъответствието, съобразно нормата на §1, т.3 от с.з., получените от проверяваното лице парични средства с неустановен законен източник, както и сумите от придобитото и впоследствие отчуждено друго имущество, за което не е установен законен източник на средства за придобиването му, в случай че те не са налични в патримониума на лицето в края на проверявания период, както и подлежи ли на отнемане в полза на държавата паричната равностойност на получените суми с неустановен законен източник и сумите от придобитото и впоследствие отчуждено или липсващо друго имущество, за което не е установен законен източник на средства за придобиването му, в случай че те не са налични в патримониума на лицето в края на проверявания период не представляват „имущество“ по смисъла на §1, т.4 от ДР на ЗПКОНПИ, не участват при определяне размера на несъответствието съобразно нормата на §1, т.3 от ДР на ЗПКОНПИ и не подлежи на отнемане в полза на държавата паричната равностойност на получените суми с неустановен законен източник, както и сумите от придобитото и впоследствие отчуждено или липсващо друго имущество, за което не е установен законен източник на средства за

придобиването му, в случай че те не са налични в патримониума на лицето в края на проверявания период и не е установено преобразуването им в друго имущество.

Няма спор в съдебната практика, че при преценката за това налице ли е несъответствие по см. на §1, т.3 от ДР на ЗПКОНПИ на първо място следва да бъде направен извод за наличното в края на проверявания период имущество, определено съобразно дадените с тълкувателния акт разрешения и само ако между наличното в края на периода имущество и имуществото, притежавано в началото на проверявания период е налице превишение в размер над 150 000 лева, то при отчитане и на направените обичайни и извънредни разходи за целия проверяван период може да се направи предположение, че наличното имущество в края на периода е незаконно придобито. Само в този случай може да се стигне до изчисление, при което несъответствието да отговаря на изискването на §1, т.3, доколкото см. на §1, т.8 вр. т.2 ДР на ЗПКОНПИ нетният доход съставлява имуществено благо, с което се увеличава патримониума на лицето, след приспадане на разходите, извършени за придобиване на това благо. В хипотеза на отрицателна величина на нетния доход, изчислен по правилото на §1, т.8 ще означава, че лицето въобще не е разполагало с парични средства с установен законен източник, с които да придобива каквото и да било имущество, поради което при изчисленията дали е налице превишение нетният доход не би следвало да се прибавя към стойността на имуществото /тъй като при формулата по §1, т.3 „нетен доход минус имущество“ при отрицателно число на нетния доход двете суми ще трябва да се сумират/.

С оглед на така изложеното и въз основа на ангажираните по делото доказателства, съдът приема за установено, че в началото на проверявания период въззиваемият Н. Р. е притежавал земеделски имот в м. „Алчаците 2“, с. Господиново, обл. Силистра, отчужден през 2014г., т.е. през проверявания период. Придобитото от тях в периода 23.01.2010г. - 23.01.2020г. и налично в края на този период имущество включва лек автомобил, марка „Форд“, модел „Транзит“, рег. № СС 0409 АМ, придобит от Н. Р. с договор от 06.08.2014г., товарен автомобил марка „Фиат“, модел „Дукато“ с рег. № СС 2208 АН, придобит по договор за покупко-продажба от Н. А. от 29.07.2016г. и лек автомобил марка „Фолксваген“, модел „Пасат“ с рег. № СС 2449 АТ, закупен от Н. Р. по договор от 26.10.2018г.

Не се твърди претендираните за отнемане парични суми, представляващи направени от въззиваемата Н. А. вноски по банковите й сметки и получени от нея парични преводи от трети лица чрез системи за бързи разплащания да са налични в патримониума на въззиваемите, поради което по изложеното по-горе същите не са част от имуществото, участващо в направата на извода дали е налице несъответствие.

По отношение на първото МПС /л.а. с рег. № СС 0409 АМ/ не се твърди придобиване със средства от незаконен източник и същото не е предмет на

искането за отнемане. Съгласно посоченото в искането на КПКОНПИ придобивната му цена е заплатена със средства, получени от продажбата на притежавания от преди началото на проверката недвижим имот, описан по-горе, поради което и това имущество не следва да участва в определянето на несъответствието. Пазарната цена на последните две МПС към датата на придобиването им съгласно неоспореното заключение на в.л. Д.Ж. по назначената СОЕ е съответно 2 760 лева за т.а. Фиат Дукато и 2 660 лева за л.а. Фолксваген Пасат.

Следователно общата стойност на притежаваното в края на проверявания период от въззиваемите имущество, изчислена съобразно разпоредбата на чл.148 ЗПКОНПИ **е в размер на 5 420 лева** /сбора от пазарната оценка на двете налични МПС, за които се твърди придобиване с незаконни средства/, което е под сумата от 150 000 лева. Това обуславя и извода, че не е налице изискуемото се значително несъответствие по см. на чл.107, ал.2 ЗПКОНПИ вр. §1, т.3 от с.з., обуславящо възникването на правото на държавата за отнемане на незаконно придобито имущество. Няма как имущество, което е на стойност под 150 000 лева да превишава с толкова реализираният нетен доход, дори и същият да е отрицателна величина, предвид посоченото значение на дохода като имуществено благо.

Това е достатъчно да се приеме, че предявените искове от КПКОНПИ за отнемане на имущество са неоснователни, без да е необходимо съдът не формира изводи относно размера на нетния доход и участващите в изчисленията му приходи/доходи и направените от въззиваемите разходи.

Поради съвпадането на изводите на настоящата инстанция относно крайния изход от спора с тези на първостепенния съд обжалваното решение следва да бъде потвърдено.

На основание чл.38, ал.2 ЗАДв КПКОНПИ следва да заплати в полза на процесуалния представител на въззиваемите адвокатско възнаграждение за осъществено пред настоящата инстанция процесуално представителство при условията на чл.38, ал.1, т.2 ЗАДв в размер на 9 786.60 лева, изчислено съобразно чл.7, ал.2 от Наредба №1/2004г. за минималните адвокатски възнаграждения.

На основание чл.157, ал.2 ЗПКОНПИ Комисията следва да заплати следващата се държавна такса за въззивното производство, която съобразно цената на исковете /128 414.32 лева/ е в размер на 2 568.30 лева.

Водим от гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 2/05.01.2023г. по гр. д. № 199/2021г. на ОС – Силистра, поправено по реда на чл.247 ГПК с решение № 42/22.02.2023г.

ОСЪЖДА Комисията за противодействие на корупцията и отнемане на незаконно придобито имущество **ДА ЗАПЛАТИ** на адвокат В. Г. от Адвокатска колегия – Силистра сумата от 9 786.60 лева /девет хиляди седемстотин осемдесет и шест лева и 60 ст./, представляваща адвокатско възнаграждение за въззивното производство, на основание чл.38 ЗАДв.

ОСЪЖДА Комисията за противодействие на корупцията и отнемане на незаконно придобито имущество **ДА ЗАПЛАТИ** на Държавата, в полза бюджета на съдебната власт, по сметка на съда сумата от 2 568.30 лева /две хиляди петстотин шестдесет и осем лева и 30 ст./, представляваща дължима държавна такса за въззивното производство, на основание чл.157, ал.2 ЗПКОНПИ.

Решението може да се обжалва при условията на чл.280 ГПК, с касационна жалба пред Върховния касационен съд, в 1-месечен срок от връчването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____